

ειδική έκδοση
πάτρα, μάρτης 2009

μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι
έτσι για να μην ξεχνιόμαστε

Μήπως σε κάποιους αρέσει να (κάνουν
πως) πέφτουν συνέχεια από τα σύννεφα;

το αίτημα για ασφάλεια
αυτής της κοινωνίας
οπλίζει τα χέρια της αστυνομίας

τα κόμματα είναι για τα πτώματα
ή αλλιώς καλύτερα σε κώμα παρά σε κόμμα

αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι
ή αλλιώς όπου δε φτάνει το γκλομπ του μπάτσου
φτάνει η πένα του δημοσιογράφου

τους εχθρούς μας τους ξέρουμε,
μήπως όμως να φυλαγόμαστε κι απ'
τους "φίλους" μας;

Τυφλή δεν είναι η βία μας,
τυφλοί είναι οι βλαμμένοι που την
καταδικάζουν απ' όπου κι αν
προέρχεται

το μόνο πραγματικό
πλιάτσικο είναι αυτό που
γίνεται
στις ζωές μας από τα κάθε
είδους αφεντικά

Μα καλά,
γιατί κατέβηκαν όλοι
αυτοί στους δρόμους το
Δεκέμβρη;

και τώρα τι;

αφεντικά γουρούνια δολοφόνοι
η περίπτωση της Κωνσταντίνας Κούνεβα

δεν είμαστε όλοι
λείπουν οι κρατούμενοι

ΠΡΟΚΛΗΣΗ

σε στήλη

από την αυτόνομη συλλογικότητα αναρχικών & αντιεξουσιαστών

non serviam

Κάτι σαν εισαγωγή...

Ό,τι ακολουθεί δεν είναι παρά κάποιες πρώτες σκέψεις για την εξέγερση του Δεκέμβρη και την οργή που εκφράστηκε έμπρακτα στους δρόμους με αφορμή την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξη Γρηγορόπουλου από τον μπάτσο Επαμεινώνδα Κορκονέα. Όχι ως κοινωνιολογικοί παρατηρητές αλλά ως κάποιιοι που συμμετείχαμε ενεργά, θεωρούμε απαραίτητο να μιλήσουμε για αυτά που έγιναν **και κυρίως για αυτά που είναι να γίνουν**. Αν οι πράξεις είναι σημαντικές άλλο τόσο σημαντικοί είναι και οι λόγοι που οδήγησαν σε αυτές. Δεν έχουμε καμία σχέση με όλους αυτούς που μιλούν για τους εξεγερμένους (αντί γι' αυτούς) και επιδιώκουν να τους αντιπροσωπεύσουν. Είτε αυτούς που με κάθε τρόπο προσπαθούν να απογυμνώσουν την εξέγερση από τα ριζοσπαστικά της χαρακτηριστικά με απώτερο σκοπό την υπεράσπιση του υπάρχοντος και της ομαλότητας είτε αυτούς που προσπαθούν να προσαρμόσουν τα όσα έγιναν στα προκτά καλούπια της ιδεολογίας τους και στην όποια αιτηματολογία τους.

Δεν είμαστε αντικειμενικοί καταγραφείς της ιστορίας (δεν υπάρχουν τέτοιοι έτσι και αλλιώς) ούτε θα ακολουθήσει κάποια αντικειμενική ανάλυση. **Μιλάμε από συγκεκριμένη θέση και δεν το κρύβουμε**. Δεν έχουμε καμία σχέση με τη γενιά των 700 ευρώ (1) ούτε με *“ευαίσθητους νέους που τους έκλεψαν τα όνειρα”* (και ό,τι άλλο δακρύβρεχτο μπορεί να σκεφτεί η μηντιακή βλακεία). Δεν κατεβήκαμε στο δρόμο για να ρίξουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων (όλες οι κυβερνήσεις δολοφονικές είναι -και οι αριστερές) και δε μας ώθησε η λύπη για τον Αλέξη να εξεγερθούμε αλλά το **μίσος γι' αυτό το σύστημα που μπορεί μεν να σκοτώνει Αλέξηδες σπάνια, σκοτώνει όμως καθημερινά μετανάστες και άλλους φτωχοδιάβολους. Σκοτώνει καθημερινά (κυριολεκτικά και μεταφορικά) την ίδια μας τη ζωή με χίλιους δυο τρόπους**. Το μίσος γι' αυτό το σύστημα λοιπόν και η επιθυμία ν' απαλλαγούμε από αυτό ήταν ο λόγος που κατεβήκαμε κι εμείς στους δρόμους.

Μπάτσοι γουρούνια δολοφόνοι (έτσι για να μην ξεχνιόμαστε)

Οι μπάτσοι είναι δολοφόνοι και καθίκια. ΟΛΟΙ ΑΝΕΞΑΙΡΕΤΩΣ. Καλός μπάτσος είναι μόνο ο νεκρός μπάτσος. Εξηγούμαστε. Ούτε η κακή τους εκπαίδευση είναι το πρόβλημα, ούτε *“κάποιοι φαύλοι που δυσφημίζουν το σώμα”*. **Ο ρόλος τους ήταν, είναι και θα είναι συγκεκριμένος** (και δε γίνεται να αλλάξει): *να διασφαλίζουν την εκμεταλλευτική και καταπιεστική οργάνωση της κοινωνίας, να διασφαλίζουν την υπάρχουσα κατάσταση που λέει πως κάποιιοι μπορούν να ζουν από την εκμετάλλευση των υπόλοιπων*. **Με κάθε μέσο**. Με συλλήψεις, βασανισμούς, χημικά, πυροβολισμούς, διώξεις, ανακρίσεις και δε συμμαζεύεται. Η εικόνα και μόνο του μπάτσου -όταν δεν καταστέλλει άμεσα- δρα σα φόβητρο και λειτουργεί προληπτικά λέγοντάς σου ουσιαστικά πως δε θα ανεχτεί καμία πράξη που θα διαταράξει την κανονικότητα. Και σε μια κοινωνία που διατρέχεται από χίλιες δυο συγκρούσεις στο εσωτερικό της, **οι μπάτσοι δεν είναι ουδέτερος μηχανισμός αλλά βρίσκονται ξεκάθαρα στη μεριά των κάθε λογής εξουσιαστών και αφεντικών αυτού του κόσμου**. Εφαρμόζουν τους νόμους που φτιάχτηκαν για να διαιωνίζουν την εκμετάλλευσή μας. Και όσοι δε γουστάρουν ή απειλούν την υπάρχουσα κοινωνική δομή (ή έστω θεωρούνται απειλή από τους από πάνω) και θέλουν είτε απλά να της επιτεθούν είτε να την ανατρέψουν, σίγουρα δε θα αντιμετωπιστούν με ροδοπέταλα αλλά με βία. Οπότε εμείς δε θα μπορούσαμε να ζητάμε τίποτα λιγότερο από την ολοκληρωτική καταστροφή αυτού του θεσμού μαζί με το σύστημα που στηρίζει. Ούτε βεντέτα με την αστυνομία έχουμε ούτε κάποιον αντιμπατσικό φетиχισμό όπως θέλουν διάφοροι βλαμμένοι να πιστεύουνε. Όποιος δε γουστάρει αυτόν τον κόσμο και θέλει να του επιτεθεί, ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ θα έρθει σε σύγκρουση **και με την αστυνομία**. Αυτοί που το παίζουν επαναστάτες και θεωρούν τους μπάτσους *“εργαζόμενα παιδιά του λαού”* και στηρίζουν τις κινητοποιήσεις τους, μάλλον έχουν πάρει εδώ και καιρό διαζύγιο με την επανάσταση (2). Α, και δε μας νοιάζει καθόλου ποιος λόγος τούς οδήγησε να γίνουν μπάτσοι (είτε δεν τους έπαιζαν τα άλλα παιδάκια, είτε τους πείσανε, είτε για τα λεφτά...). **Βρίσκονται de facto απέναντί μας**. Είναι οι πληρωμένοι λακέδες του κράτους και των αφεντικών. Και θα εισπράττουν το μίσος και τη χλεύη που τους αξίζει.

Μήπως σε κάποιους αρέσει

να (κάνουν πως) πέφτουν συνέχεια από τα σύννεφα;

Μήπως κάποιιοι καταδικάζοντας τον Κορκονέα φτιάχνουν άλλοθι για τα δικά τους εγκλήματα;

Όσο κι αν κάποιιοι δε θέλουν να το δουν, οι μπάτσοι δε γίναν απότομα γουρούνια και δολοφόνοι το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη. Ήταν τέτοιοι και πιο πριν (*για την ακρίβεια από πάντα*). Μετανάστες, μικροπαραβάτες, τοξικομανείς και κάθε λογής φτωχοδιάβολοι και περιθωριοποιημένα κοινωνικά κομμάτια ξέρουν από πρώτο χέρι τι σημαίνει *“τυχαία εκπυρσοκρότηση”*, τι σημαίνει να σε βασανίζουν, να σε σακατεύουν και να σε εξευτελίζουν τα γουρούνια, τι σημαίνει να σου αφαιρούν την αξιοπρέπεια ακόμα και την ίδια τη ζωή. Για να αναφέρουμε κάτι πρόσφατο, τους τελευταίους 3 μήνες έχουν δολοφονηθεί (3) 2 μετανάστες στην Πέτρου Ράλλη μετά από πέσιμο

(1) Επειδή δεν μπορούμε να έχουμε τίποτα κοινό με αυτούς που θεωρούν πως ο *“κακός”* καπιταλισμός που τόσο αγαπάνε τούς φέρθηκε σκάρτα και δεν επενδύει στις δεξιότητες τους (τα πτυχία τους π.χ.) και που **μόνος σκοπός τους είναι να ανελιχθούν κοινωνικά** (*υπονοώντας εμμέσως πλην σαφώς ότι κάποιιοι θα πρέπει να είναι από κάτω*).

(2) Δεν αναφερόμαστε μόνο στο ΚΚΕ που η αγάπη του για τους συνδικαλιστικούς αγώνες των αστυνομικών είναι γνωστή σε όλους καθώς **δεν υπάρχει μπατσο-διαδήλωση που να μην πάει να δηλώσει πως στηρίζει τα οικονομικά και θεσμικά τους αιτήματα**, αλλά και **στο ΣΥΡΙΖΑ που επιλέγει να γλύψει τους ένστολους φοιβάδες**. Ο Αλαβάνος στη συνάντησή του με την Πανελλήνια Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων στις 12 Δεκέμβρη (*εν μέσω εξέγερσης παρακαλώ*) όταν οι μπάτσοι είχαν ξαμοληθεί να κάνουν μαζικές συλλήψεις και να πνίγουν τον κόσμο στα χημικά, ήταν ξεκάθαρος: *“δεν πιστεύουμε εμείς ότι όλοι οι αστυνομικοί είναι τραμπούκοι... αν η μία όψη του νομίσματος είναι ο νέος, ο οποίος μπορεί να ζει με ασφάλεια, με ελευθερία και με δημοκρατικά δικαιώματα, η άλλη του όψη είναι ο αστυνομικός πολίτης. Ο αστυνομικός, που αισθάνεται αξιοπρέπεια, ο αστυνομικός, ο οποίος είναι εκπαιδευμένος και ο αστυνομικός που λειτουργεί μέσα στην κοινωνία”*.

τα παιδιά του λαού εν δράσει

(3) Φυσικά **δεν είναι μόνο οι εν ψυχρώ δολοφονίες που πρέπει να μας εξοργίζουν**. Είναι αρκετή για να μας εξοργίσει μια ματιά στην καθημερινότητα και τις συνθήκες ζωής των προσφύγων στην πάτρα, οι οποίες τους οδηγούν κάθε μέρα στο θάνατο και σε κινήσεις που στον πρωτοκοσμικό υπήκοο ίσως φαίνονται ακατανόητες και αυτοκτονικές (οι δυο αφγανοί πιτσιρικάδες που σκοτώθηκαν όταν πήδηξαν από νταλικά εν κινήσει στην εθνική πριν κανά χρόνο -αφότου είδαν πως αυτή πάει αθήνα και όχι ιταλία- είναι ένα απ' τα πολλά χαρακτηριστικά παραδείγματα).

μπάτσων κι ενώ βρίσκονταν με εκατοντάδες άλλους μετανάστες στην ουρά για να κάνουν χαρτιά για άσυλο. Αυτοί δεν είχαν την ίδια “τύχη” με το 15χρονο Αλέξη. Η δολοφονία τους έμεινε στα αζήτητα από τη φλυαρία των ΜΜΕ, το κράτος δε ζήτησε συγγνώμη και καμία κοινή γνώμη δε συγκινήθηκε ιδιαίτερα. Σίγουρα σύσσωμη η κοινωνία δεν ήταν έτοιμη να δεχτεί την εν ψυχρώ δολοφονία ενός 15χρονου. Μεγάλα κομμάτια της όμως έχουν συνηθίσει να γυρίζουν το κεφάλι αλλού (ή να αλλάζουν κανάλι) όταν ακούνε για δολοφονίες μεταναστών. Και για να έρθουμε στα δικά μας, πως μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς αυτούς που φρικάρισαν με την εν ψυχρώ δολοφονία του Αλέξη αλλά ανέχονται (όταν δεν επικροτούν κιόλας) τη βία που ασκείται καθημερινά στους μετανάστες στο λιμάνι της πάτρας από τους λιμενόμπατσους και άλλα καθάρματα; Το ίδιο σύστημα που δολοφόνησε τον Αλέξη δολοφονεί και βασανίζει καθημερινά μετανάστες (τόσο στο λιμάνι της πάτρας όσο και αλλού). Και γιατί ο Κορκονέας να είναι σώνει και καλά χειρότερος από τους κατοίκους της οδού Ευρώτα που έμπαιναν μπροστά στα πυροσβεστικά οχήματα για να τα εμποδίσουν να σβήσουν τη φωτιά που έπιασε στον καταυλισμό των αφγανών πριν λίγο καιρό; Γιατί να είναι μεγαλύτερο καθίκι από αυτούς που δε θέλουν μετανάστες στη γειτονιά τους (οι οποίοι στην τελική είναι αυτοί που καλούν τον κάθε Κορκονέα να τους στείλει στον αγύριστο); **Είναι καιρός να καταλάβουν όλοι πως η επιλεκτική ευαισθησία είναι το άλλο μισό της ανοχής για (ή και της συμμετοχής σε) τόσες άλλες δολοφονίες και βασανισμούς.**

το αίτημα για ασφάλεια αυτής της κοινωνίας οπλίζει τα χέρια της αστυνομίας

Όταν ο μπάτσος Μελίστας είχε δολοφονήσει τον 15χρονο Μιχάλη Καλτεζά το 1985 (επί ΠΑΣΟΚ), η πανκ μπάντα ΑΔΙΕΞΟΔΟ είχε γράψει ένα κομμάτι που έλεγε μεταξύ άλλων πως “δεν ήταν μόνο αυτός που πυροβόλησε – είχε μαζί του κι άλλους αφανείς δήμιους – είχε μαζί του τους φιλήσυχους – είχε μαζί του τους ενάρκτους – είχε μαζί του τους ηθικούς”. Σήμερα θα συμπληρώναμε πως είχε μαζί του το αίτημα για περισσότερη ασφάλεια, το αίτημα για περισσότερους μπάτσους. Μέσα σε ένα τέτοιο κοινωνικό πεδίο που το αίτημα για ασφάλεια κερδίζει συνεχώς έδαφος ο μπάτσος νιώθει τα χέρια του λυμένα. Ας το βάλει ο καθένας στο μυαλό του. **Όταν κάποιος ζητάει περισσότερους μπάτσους για να προστατέψει την ιδιοκτησία του ή να προστατευθεί από οτιδήποτε τέλος πάντων θεωρεί πως μπορεί να απειλήσει την ευημερία του, τότε ας μην κάνει πως πέφτει από τα σύννεφα όταν δολοφονούνται 15χρονοι με περίεργη εμφάνιση στις πλατείες.** Το αίτημα για ασφάλεια είναι η απαίτηση να μην αλλάξει τίποτα σε αυτόν το γαμημένο κόσμο και να μην ξεφεύγει τίποτα έξω απ’ το τρίπτυχο “ήσυχια, τάξη και ασφάλεια” (με όποιο κόστος). Εντάξει ο Κορκονέας είναι καθίκι. Αλλά τι είναι όλοι αυτοί που “είχαν αγανακτήσει με το κράτος (!!!) των Εξαρχείων” και “τους αλήτες που τα σπάνε και δεν τους πιάνει η αστυνομία”; Έλα όμως που όταν φωνάζεις το κράτος να κάνει τη δουλειά του θα την κάνει με τον τρόπο που αυτό ξέρει. Και ίσως κάποιοι υπάλληλοί του αποδειχτούν και λίγο άγαρμποι. Να το πούμε πιο απλά. **Όποιος φωνάζει το δολοφόνο που λέγεται μπάτσος να προστατέψει την ήσυχη ζωούλα του, τότε ας μην κλαίγεται κι ας μην κάνει το μαλάκα και τον “εγώ δεν ήξερα” όταν ο μπάτσος κάνει τη δουλειά του, δηλαδή δολοφονεί, βασανίζει, ταπεινώνει κοκ.** (4) Η αλλιώς το αίτημα για ασφάλεια αυτής της κοινωνίας οπλίζει τα χέρια της αστυνομίας αφού νομιμοποιεί κοινωνικά και απενοχοποιεί το δολοφονικό ρόλο του μπάτσου. Από την άλλη η επίθεση στο αίτημα για ασφάλεια συμβάλλει στην κοινωνική απονομιμοποίηση του μπάτσου και κάνει το έργο του δυσκολότερο.

Τα κόμματα είναι για τα πτώματα

(ή αλλιώς καλύτερα σε κόμμα παρά σε κόμμα)

Η εξέγερση είχε (και έχει) πολλούς εχθρούς. Οι πιο φανεροί ήταν τα κόμματα. Από την κυβέρνηση της ΝΔ που ξόδεψε καμπόσους τόνους χημικών, αμέτρητες πλαστικές σφαίρες και προχώρησε σε μαζικές συλλήψεις και προφυλακίσεις ενεργοποιώντας ακόμα και τον περίφημο τρομονόμο μέχρι το ΠΑΣΟΚ που βρήκε ευκαιρία να καταγγείλει άλλη μια φορά την κυβέρνηση (νομίζοντας πως θα ξεχάσουμε ποιοι δολοφόνησαν τον εξίσου 15χρονο Μιχάλη Καλτεζά το 1985 –για να αναφέρουμε έναν από τους δεκάδες δολοφονημένους ανθρώπους από τους ένστολους κουμπουροφόρους επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ). Βέβαια και οι δύο είναι κατηγορηματικοί: στηρίζουν το δικαίωμα στη διαμαρτυρία αλλά οι εξεγερμένοι που συγκρούονται με τους μπάτσους, καίνε τράπεζες, απαλλοτριώνουν πολυκαταστήματα και δρουν έξω από τα όρια της νομιμότητας θα παταχθούν. **Η διαφωνία τους περιορίζεται στο ποιος θα καταφέρει να καταστείλει καλύτερα.** Απ’ την άλλη τα φασισταριά του ΛΑΟΣ ονειρεύονται ιδιώνυμα και Μακρόνησους αφού όπως είπε και ο Καρατζαφέρης “η πόλις εάλω” (και να είναι σίγουροι -και αυτοί και όσοι εκφράζουν- πως θα φροντίσουμε να μην την πάρουν ποτέ πίσω). Ενώ σε αρκετές πόλεις οι εξεγερμένοι είχαν να αντιμετωπίσουν και τους φιλήσυχους νοικοκυραίους που χέρι χέρι με τους μπάτσους και τους παρακρατικούς (5) προσπάθησαν να καταστειλουν την εξέγερση (6).

Έχουμε και λέμε λοιπόν, το κράτος είναι κράτος, οι νοικοκυραίοι νοικοκυραίοι και τα φασισταριά φασισταριά. Κανείς δεν περίμενε διαφορετική αντίδραση από αυτούς. Οι επαναστατικές (λέ-

(4) Στις 6 Δεκέμβρη το κράτος παραβίασε τη συμφωνία με την πλειοψηφία της κοινωνίας. Είναι αλήθεια πως ακόμα και το πιο καθίκι νοικοκυραίος δεν ήταν έτοιμος να δεχτεί και να δικαιολογήσει την εν ψυχρώ δολοφονία ενός 15χρονου. Ειδικά μάλιστα που ήταν και “αθώος”, από καλή οικογένεια κοκ. **Γιατί αν ήταν “ένοχος” και συγκεντρώνω πάνω του όλα τα χαρακτηριστικά του αλήτη και του αποβράσιματος (σύμφωνα με την κυρίαρχη ηθική πάντα), τότε σίγουρα η αντιμετώπιση του συμβάντος και των όσων ακολούθησαν θα ήταν διαφορετική από την πλειοψηφία της κοινωνίας.** Ίσως και πάλι να καταδίκαιζε τη δολοφονία αλλά μάλλον δε θα έφτανε και σε σημείο να επικροτεί επιθέσεις σε τράπεζες και αστυνομικά τμήματα. Ας έχουμε επίσης στο νου μας πως το γεγονός ότι μεγάλα κοινωνικά κομμάτια (ίσως ακόμα και από αυτούς που υιοθετούν το αίτημα για περισσότερους μπάτσους) στάθηκαν για λίγο θετικοί (ή έστω ανεκτικοί) απέναντι στις συγκρούσεις, δεν αποτελεί απαραίτητα δείγμα ριζοσπαστικοποίησης των συνειδήσεων. Ακόμα και οι αγανακτισμένοι νοικοκυραίοι δε θέλουν δολοφονίες, αλλά πιο πολιτισμένα πράγματα όπως επιχειρήσεις σκούπα, φυλακίσεις, αποστέρηση της πόλης από μετανάστες, τοξικομανείς, τσιγγάνους, άστεγους και ό,τι τους καλάει τη βιτρίνα.

(5) Ας σημειώσουμε εδώ την απόπειρα δολοφονίας μαθητή στο Περιστερί στις 16 Δεκέμβρη (τον οποίο για καλή του τύχη η σφαίρα τον βρήκε στο χέρι). *Τώρα το ποιος τράβηξε τη σκανδάλη δε θέλει και πολύ μυαλό.*

(6) Την Τρίτη 9 Δεκέμβρη στην πάτρα ενώ εξελίσσονταν συγκρούσεις ανάμεσα στους εξεγερμένους και τους μπάτσους εμφανίστηκε ένας συρφετός από παρακρατικούς, μαγαζάτορες και κάθε είδους ρουφιάνους και φασισταριά συνδράμοντας το έργο των μπάτσων στην καταστολή των διαδηλωτών. Τελικά μαζί με τους μπάτσους (και τα χημικά τους) κατάφεραν να απωθήσουν τους διαδηλωτές έξω από το κέντρο της πόλης όπου έγιναν και συλλήψεις. Τα ίδια γίναν πάνω κάτω και στη Λάρισα με συλληφθέντες που πάνε με τρομονόμο. Δεν παραξενευτήκαμε καθόλου. Είναι λογικό όταν βγαίνει στο δρόμο η εξέγερση να βγαίνουν και οι εχθροί της εξέγερσης, **αυτοί που βολεύονται με την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων και θα κάνουν ο,τιδήποτε για να την υπερασπιστούν.** Όσοι συμμετείχαν στις συγκρούσεις της Τρίτης απ’ την απέναντι πλευρά του οδοφράγματος ας έχουν στο νου τους πως ούτε ξεκνάμε ούτε συγχωρούμε.

με τώρα) πολιτικές δυνάμεις που τόσο καιρό μιλούν για συγκρούσεις, αγώνες και δε συμμαζεύεται τι έκαναν; **Το ΚΚΕ ήταν απ' την απέναντι μεριά των οδοφραγμάτων. Από την αρχή και συνειδητά.** Γιατί το ΚΚΕ στηρίζει τις εξεγέρσεις και τις συγκρούσεις εκ του ασφαλούς, όταν αυτές συμβαίνουν μερικές χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. Όταν όμως συμβαίνουν εδώ η χαφιεδοφυλλάδα του Ριζοσπάστη είναι εδώ για να καταγγείλει αυτούς που σηκώνουν κεφάλι και να δηλώσει τη νομιμοφροσύνη του (7) στην αστική δημοκρατία (όπως κάνει τόσες δεκαετίες τώρα με κάθε αγώνα που τείνει να πάρει ανεξέλεγκτες για το σύστημα διαστάσεις). Όλα κι όλα, μην τρομάξουμε τους νοικοκυραίους με εμφυλίους και άλλα τέτοια παλαιοκομμουνιστικά και χάσουμε τις ψήφους τους (που ξέρεις, ίσως οι γονείς θα αρχίσουν να στέλνουν τα παιδιά τους στην ΚΝΕ αντί για το καθηγητικό). Η επανάσταση του ΚΚΕ θα γίνει νοικοκυρεμένα και "δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι" (τάδε έφη Αλέκα). Πώς; Μα διαμέσου της ψήφου στην Αλέκα φυσικά. Εξάλλου το κομματικό ευαγγέλιο είναι σαφές: κάθε αγώνας που δε χειραγωγείται από Το Κόμμα είναι αντεπαναστατικός.

Αν αναγνωρίζουμε κάτι στο ΚΚΕ είναι ότι ήταν ξεκάθαρο. Εναντίον της εξέγερσης. Απ' την άλλη, είχαμε το άλλο αριστερό δεκανίκι του κράτους που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ. **Οι επίδοξοι αυτοί διαχειριστές του καπιταλισμού μπορούσαν απ' τη μία -στην αρχή τουλάχιστον- να χτυπούν φιλικά στην πλάτη τους εξεγερμένους (για τους δικούς τους πολιτικάντικους και ψηφοθηρικούς λόγους) και παράλληλα να στρέφονται ενάντια στην εξέγερση συμβάλλοντας όσο μπορούσαν στην εκτόνωσή της ("πρέπει να προσεγγίσουμε ως πολιτεία τις αιτίες του φαινομένου και να δώσουμε λύση εκτόνωσης") (8).** Βγάζοντας άχρηστη την κοινωνική αντιβία ("η βία γεννά τη βία και σε τελική ανάλυση χαμένοι είναι οι αγώνες και το νεολαιίστικο κίνημα") και στηρίζοντας τους ειρηνικούς περιπάτους ως λύση δεν μπορούν παρά να επιτίθενται στα μέτρα αυτοπροστασίας των εξεγερμένων ("έχουμε ιδεολογικό μέτωπο με τους κουκουλοφόρους"(9)) αφού ως γνωστόν οι βόλτες που έκαναν αυτοί στους δρόμους δε διώκονται ποινικά. Και φυσικά προσπαθώντας κι αυτοί να διαχωρίσουν τους "ειρηνικούς διαδηλωτές" από "τις κακές μειοψηφίες που τα σπάνε" ("οι κινητοποιήσεις της νεολαίας δεν είναι δυνατόν να συκοφαντηθούν από τη δράση μιας μειοψηφίας που επιδίδεται σε καταστροφικές τακτικές"). Έλα όμως που η πραγματικότητα δεν ήταν με το μέρος τους καθώς όσο κι αν δεν τους άρεσε οι "κακοί" είχαν γίνει πάρα πολλοί αυτή τη φορά (και αποτελούσαν κυρίως από νεολαίους, τους νεολαίους που όλοι οι πολιτικάντηδες λιβανίζουν) (10).

Τέλος πάντων, η καθεστωτική αριστερά είναι οργανικό κομμάτι του κράτους και δε θα μπορούσε παρά να φερθεί σε μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη που θα ζητάει τον εκδημοκρατισμό της αστυνομίας κι έναν πιο πολιτισμένο τρόπο για να μας ξεζουμίζουν τα αφεντικά. Κι όταν αύριο μεθαύριο γίνουν εξουσία θα μας συλλαμβάνουν και θα μας καταστέλλουν οι "σωστά εκπαιδευμένοι" και "εκδημοκρατισμένοι" μπάτσοι του Αλαβάνου και της Παπαρήγα.

Αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι

(ή αλλιώς όπου δε φτάνει το γκλομπ του μπάτσου φτάνει η πένα του δημοσιογράφου)

Πέρα από τους παραπάνω δε θα μπορούσε να λείπει και η κατεχοχίη μεσολάβηση που λέγεται μμε τα οποία παίζαν το γνωστό τους παιχνίδι και λειτούργησαν ως Μέσα Μαζικής Εξημέρωσης. **Προσπάθησαν να διαχειριστούν την εξέγερση ώστε αυτή να μην πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.** Και αυτό δε θα μπορούσε να γίνει με μια ολοκληρωτική καταδίκη της κοινωνικής αντιβίας που ήρθε ως απάντηση σε μια εν ψυχρώ δολοφονία. Τα μμε προσπάθησαν απ' την αρχή να εκπροσωπήσουν την οργή του κόσμου και να τη βάλουν σε καλούπια και σε όρια. Δεν είναι καθόλου παράδοξο που καθάρματα σαν τον Καψή και τον Πρετεντέρη (που παλιότερα δεν ανέχονταν ούτε καν τα ερήμη στρωξίματα μεταξύ των φοιτητών και των μπάτσων στις φοιτητικές κινητοποιήσεις) θεώρησαν φυσιολογικό να πετάνε πέτρες οι μαθητές μετά από ένα τέτοιο γεγονός. Όσο κουφό κι αν φαίνεται δεν είναι περίεργο, αφού κάτι τέτοιοι τύποι δε λειτουργούν άσχετα από το κοινωνικό γίγνεσθαι. Αν το μήνιο έλεγε ολοκληρωτικά ψέματα και μιλούσε άλλη μια φορά "για αισχρές μειοψηφίες που χρησιμοποιούν τη βία" τη στιγμή που εκατοντάδες μαθητές και άλλος κόσμος ανά την Ελλάδα υιοθετούσαν την αντιβία και την έπεφταν σε τμήματα και τράπεζες τότε θα γινόταν αναξιόπιστο (και δεν υπάρχει κάτι χειρότερο για το μήνιο απ' το να χάσει την αξιοπιστία του) (11). **Οπότε βλέποντας πως η αντιβία υιοθετείται από όλο και περισσότερους και αυτό δεν μπορούν να το εμποδίσουν, προσπάθησαν να την περιορίσουν καταλαβαίνοντάς τη και δικαιολογώντας τη μέχρι ενός σημείου** (διαχωρίζοντας τους "καλούς που διαμαρτύρονται το πρωί" από τους "κακούς που σπάνε και καίνε το βράδυ"). Το πιο επικίνδυνο που έκαναν βέβαια τα ΜΜΕ ήταν το ότι έδειξαν κατανόηση στους νεολαίους που εκφράζουν την οργή τους και προσπάθησαν να γίνουν η φωνή τους. Προσπάθησαν να μιλήσουν αντί για τους εξεγερμένους κι έτσι να ευνουχίσουν προκαταβολικά τον όποιο λόγο τους και την όποια πρακτική τους. Όπως και νάχει **τα ΜΜΕ δεν μπορούν παρά να είναι εχθρός της (κάθε) εξέγερσης αφού αυτό που κάνουν πάντα είναι να επιδιώκουν με κάθε τρόπο την επιστροφή στην ομαλότητα και την αποκατάσταση της ισορροπίας του συστήματος όταν αυτή διασαλεύεται (πάντα προς όφελος του συστήματος εννοείται).**

(7) Έφτασαν στο σημείο να ξεθάψουν ατάκες του τσε γκεβάρα για να δικαιολογήσουν τη νομιμοφροσύνη τους και την **πανάθλια στάση που κράτησαν στην εξέγερση.** Βγάζοντας μια αφίσα που μάλλον απευθυνόταν κυρίως στη βάση τους καθώς όσα μέλη τους δεν έχουν ρομποτοποιηθεί πλήρως θα είχαν εύλογες απορίες για την ελεεινή στάση του κόμματος το Δεκέμβρη. Και τα επιχειρήματά τους ακλόνητα. Αφού το είπε ο άγιος τσε είναι σωστό (πως λέμε αφού το είπε ο θεός;!)!

Τελεία και παύλα.

Ενώ απέδειξαν ότι ο πάτος δεν έχει τέρμα αφού στο ένθετο του κυριακάτικου ριζοσπάστη στις 28/12/08 υπήρχε σε μορφή διηγήματος μια ελεεινή **απενεχοποίηση του Κορκονέα** λέγοντας ούτε λίγο ούτε πολύ πως έφταιγαν τα κωλόπαιδα που τον έβριζαν, η άτιμη κοινωνία που τον οδήγησε να γίνει μπάτσος κι άλλα τέτοια ξανθοπουλικά που ούτε ο Κούγιας δε θα τά 'λεγε. Άντε και συνήγοροι υπεράσπισης του δολοφόνου.

(8) Στις παρενθέσεις είναι δηλώσεις του Τσίπρα τις μέρες της εξέγερσης.

(9) Τάχουμε ξαναπεί αλλά η αριστερή βλακεία μας αναγκάζει να επανέλθουμε. Η κουκούλα (όπως το μαντίλι, το κασκόλ ή ό,τι άλλο χρησιμοποιεί ο καθένας για να κρύψει το πρόσωπό του) είναι **μέσο αυτοπροστασίας των διαδηλωτών απέναντι στην κρατική καταστολή.** Τίποτα περισσότερο τίποτα λιγότερο. Όποιος προβαίνει σε παραβατικές πράξεις (και η εξέγερση είναι μία τέτοια) και ξέρει πως οι κάθε είδους χαφιέδες και οι ρουφιανοκάμερες καταγράφουν τις κινήσεις του ώστε να τον συλλάβουν αργότερα οι μπάτσοι κάτω απ' το σπίτι του θα πάρει και τα ανάλογα μέτρα. **Το να προτρέπεις τους εξεγερμένους να μη φοράνε κουκούλα είναι πλιθίο, επικίνδυνο και μόνο το έργο του κράτους βοηθάει.**

(10) Τα 25 αστυνομικά τμήματα που δέχτηκαν επίθεση από πορείες μαθητών δείχνουν ξεκάθαρα σε πόσο μεγάλο βαθμό **η βία έγινε οικειοποιήσιμο μέσο από ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια.** Και είναι σίγουρο πως το κράτος θα ήθελε πολύ αυτή τη φορά να ήταν μόνο οι αναρχικοί που έκαναν τέτοιες επιθέσεις, όμως η αλήθεια είναι πως ήταν πολλοί περισσότεροι αυτοί που υιοθέτησαν τέτοιες μεθόδους. Κι εκεί εντόπιζε το κράτος **το πραγματικό πρόβλημα** γι' αυτό. Προφανώς όλοι αυτοί οι μαθητές μάλλον δε συμερίζονταν τις απόψεις του ΚΚΕ περί προβοκατόρων ούτε το ειδύλλιο του ΣΥΡΙΖΑ με τους μπάτσους.

(11) Κάτι που έπαθαν σε μεγάλο βαθμό στην πάτρα καθώς οι εικόνες χάους και βομβαρδισμένης πόλης που παρουσίαζαν τα τοπικά ΜΜΕ έρχονταν σε πλήρη αντίφαση με τη ζωή της πόλης που ζούσε σχεδόν στους καθημερινούς της ρυθμούς. Και μια βόλτα από το κέντρο αρκούσε για να πείσει και τον πιο δύσπιστο για το κατά

τους εχθρούς μας τους ξέρουμε, μήπως όμως να φυλαγόμαστε κι απ' τους "φίλους" μας;

Τελευταίους αφήσαμε τους κάθε λογής "προοδευτικούς" διανοούμενους που μέσα απ' τα τηλεοπτικά παράθυρα και τις εφημερίδες προσπαθούν να καταλάβουν αυτή την έκρηξη και να δώσουν συμβουλές στο σύστημα πριν να είναι αργά. Εμφανίζονται "να συμμερίζονται τις αγωνίες των νέων ανθρώπων", να θρηνούν που τα πολιτικά κόμματα δεν μπορούν να ενσωματώσουν τους νέους αυτούς μαθαίνοντάς τους σωστούς (δηλαδή εντελώς ακίνδυνους για το σύστημα) τρόπους διαμαρτυρίας και να κατακρίνουν "το διεφθαρμένο σύστημα που δεν το εμπιστεύονται οι νέοι" και ξεσπούν όπως ξεσπούν. Οι αντίστοιχοι διανοούμενοι στη Γαλλία πριν 3 χρόνια συμβούλευαν το γαλλικό κράτος να δώσει χρήματα στα γκέτο για κοινωνικά έργα και να μην αντιμετωπίσει την εξέγερση **μόνο με καταστολή αλλά κυρίως με ενσωμάτωση**. Σα να έλεγαν "αν δε τους δώσουμε λίγα ψίχουλα τώρα αυτοί θα μας φάνε ζωντανούς". Αυτοί είναι οι χειρότεροι γιατί έχουν αναλάβει το έργο να νομιμοποιούν συνεχώς κοινωνικά ένα σύστημα και να το παρουσιάζουν ως το μοναδικό που μπορεί να υπάρξει προσπαθώντας απλά να διορθώσουν τις ατέλειές του. Το έργο τους είναι απαραίτητο στο κράτος ειδικά σε περιόδους εξέγερσης που αυτό σε μεγάλο βαθμό χάνει την εμπιστοσύνη ευρύτερων κοινωνικών κομματιών. Το κράτος κρατάει το μαστίγιο, όμως χρειάζονται και κάποιοι να κρατάνε το καρότο. Βέβαια αν η ενσωμάτωση προσκρούσει στην άρνηση των εξεγερμένων θα καταφύγουν στη μόνη σίγουρη λύση του μαστιγίου (και τότε όλοι αυτοί οι διανοούμενοι θα βρεθούν και ξεκάθαρα πια με τη μεριά των μπάτσων).

Για να τελειώνουμε με όλους τους παραπάνω, όταν το σύστημα και οι θεσμοί του αντιμετωπίζουν κρίση εμπιστοσύνης από αρκετά κοινωνικά κομμάτια το σύνορο χαράζεται ανάμεσα σε κείνους που θα κάνουν τα πάντα (σε υλικό και ιδεολογικό επίπεδο) για να το σώσουν κι εκείνους που θα προσπαθούν να οξύνουν αυτήν την κρίση μέχρι να το αποτελειώσουν. Ειδικά σε μια κοινωνική εξέγερση που οι καταστάσεις πολώνονται και ο καθένας αναγκάζεται να πάρει θέση φαίνεται ξεκάθαρα ποιος είναι με ποιον. Κι ένα απ' τα θετικά αυτής της εξέγερσης ήταν ότι φάνηκε ξεκάθαρα σε ποια μεριά του οδοφράγματος ήταν ο καθένας.

Τυφλή δεν είναι η βία μας, τυφλοί είναι οι βλαμμένοι που την καταδικάζουν απ' όπου κι αν προέρχεται

Όπως σε κάθε εξέγερση έτσι και σ' αυτή τέθηκε ευρύτερα ξανά το ζήτημα της βίας. Για να τελειώνουμε με τις βλακειές που ακούγονται, η βία είναι ένα μέσο στον αγώνα για ατομική και κοινωνική απελευθέρωση. Ο καθένας που θέλει να πολεμήσει την υπάρχουσα τάξη και να έχει κάποιο αποτέλεσμα ο αγώνας του αναγκαστικά θα χρησιμοποιήσει και αυτό το μέσο. Κι αυτό γιατί **η κάθε εξουσία μπορεί να πειστεί μόνο με τη γλώσσα της δύναμης και δεν παραχωρεί τίποτα παραπάνω απ' όσο μπορούμε να κατακτήσουμε με τους αγώνες μας**. Ένα απλό παράδειγμα; Αν δεν υπήρχε η αντιβία τόσων και τόσων εργατικών αγώνων (άγριες απεργίες, συγκρούσεις, σαμποτάζ και άλλα τέτοια μέσα της ταξικής πάλης) αυτή τη στιγμή θα δουλεύαμε ακόμα 16ωρα. Ένα άλλο παράδειγμα πιο σχετικό; Μετά την εξέγερση των γαλλικών γκέτο το κράτος αποφάσισε να ρίξει φράγκα σε κοινωνικές υποδομές, επιδόματα και δε συμμαζεύεται. Οι εξεγερμένοι μπορεί να μην είχαν ως αιτήματα τέτοια πράγματα και αυτά να προέκυψαν ως παράπλευρα κέρδη της εξέγερσης, αλλά αυτό που φαίνεται ξεκάθαρα είναι πως **ό,τι κέρδισαν το κέρδισαν εξαπολύοντας λυσοσαλέες και βίαιες επιθέσεις ενάντια στο σύστημα κانونιάς το να τους φοβηθεί**.

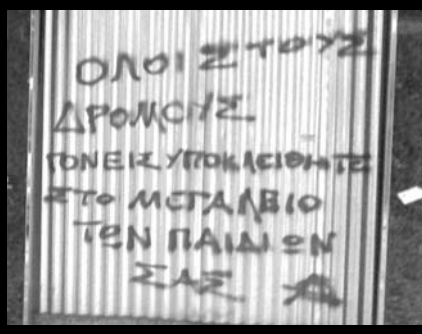
Όσοι καταδικάζουν τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται (12) δεν ξέρουν τι τους γίνεται. Αποκρύβουν έντεχνα ότι **η βία είναι δομικό στοιχείο αυτής της κοινωνίας**, ότι δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας. Ότι **η βία (είτε φυσική είτε ψυχολογική) είναι απαραίτητη για να συνεχίσει να υπάρχει μια συνθήκη που λέει πως οι από πάνω αυτού του κόσμου θα μπορούν να πατάνε το κεφάλι όσων βρίσκονται από κάτω**. Η μήπως δεν είναι βία το καθημερινό ξεζούμισμα του εργάτη για όλη του τη ζωή από το κάθε γαμημένο αφεντικό; Το να πεθάνεις ή να σακατευτείς από εργατικό "ατύχημα"; Τα δακρυγόνα, τα χημικά, οι βασανισμοί στα τμήματα και οι παρακολουθήσεις ανθρώπων από μπάτσους; Το πρωινό ξύπνημα για δουλειά, τα ψυχοφάρμακα και τα αντικαταθλιπτικά για να αντέξεις το άγχος μιας μίζερης επιβίωσης; Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και οι νάρκες στα σύνορα; Τι είναι ο εξάωρος εγκλεισμός στα σχολικά κελιά μαζί με τον εθισμό στην υποταγή και την ιδεολογική πλύση εγκεφάλου που γίνεται εκεί, το τρέξιμο στα φροντιστήρια και τα εξεταστικά κάτεργα; Τι είναι η στρατιωτική θητεία; Η μήπως δεν είναι βία ο νόμος που φτιάχτηκε για να διαιωνίζει το εκμεταλλευτικό σύστημα και η απειλή στέρησης ελευθερίας που κρέμεται πάνω απ' το κεφάλι μας αν τον παραβούμε; **Όποιος πιστεύει πως όσοι έχουν συμφέρον από τη διατήρησή αυτού του συστήματος θα παραιτηθούν εθελούσια είτε είναι ηλίθιοι είτε κοροιδεύει τον κόσμο**. Και για να τελειώνουμε με τις ειρηνιστικές μαλακίες, απέναντι στην κρατική εξουσιαστική βία δεν μπορούμε παρά να αντιτάξουμε την κοινωνική και απελευθερωτική αντιβία.

πόσο ίσχυαν τα λεγόμενα των δημοσιογράφων. Και κάθε φορά που το όργιο λασπολογίας εναντίον των μεταναστών θα παίρνει τα πάνω του, καλό είναι να μην ξεχάσουμε το βρώμικο ρόλο συκοφάντησης και παραπληροφόρησης που έπαιξαν τα τοπικά ΜΜΕ στην εξέγερση. Έτσι κι αλλιώς σε όλες τις περιπτώσεις με τον ίδιο ελεεινό τρόπο δρουν.

Αφίσα στην οποία συμμετείχαμε και κυκλοφόρησε στην πάτρα τις μέρες του δεκεμβρίου για να πει γι' άλλη μια φορά το αυτονόητο: **ότι τα τοπικά ΜΜΕ έδρασαν ως παραπαλάκα της Ασφάλειας**. Παραθέτουμε το κείμενο της αφίσας που προκάλεσε τον εκνευρισμό του γνωστού τηλερουφιάνου: **"Όπως έλεγε και ο γκέμπελς -υπουργός προπαγάνδας των ναζι- όσο μεγαλύτερο είναι το ψέμα τόσο πιο εύκολα γίνεται πιστευτό. Αυτό έκανα κι εγώ σε παιδιά. Αυτό έκαναν άλλωστε και όλοι οι συνάδελφοί μου (λόγια Φλαμψί). ΑΛΗΤΕΣ-ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ-ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ φανερωθήκατε! Οι μέρες που λέγατε ό,τι θέλατε και σας έπαιρνε ο κόσμος σοβαρά έχουν πλέον τελειώσει"**.

(12) Τι κοινό μπορεί να έχει μια διαδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ με μια διαδήλωση των μπάτσων; Μα και οι δύο καταδικάζουν τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται καϊδεύοντας τ' αυτιά των φιλήσυχων υπηκόων!!! Υπονοώντας φυσικά "απ' όπου κι αν προέρχεται εκτός αν είναι η νόμιμη και θεσμική βία του κράτους" την οποία εφαρμόζουν καθημερινά οι μπάτσοι και της οποίας διαχειριστές θέλουν να γίνουν οι ροζ αριστεροί.

το μόνο πραγματικό πλιάτσικο είναι αυτό που γίνεται στις ζωές μας από τα κάθε είδους αφεντικά

Κάτι που μονοπώλησε το ενδιαφέρον των τηλεουφιάνων ήταν τα περίφημα πλιάτσικα (τα οποία έλαβαν χώρα κυρίως στην Αθήνα και τα χρεώσανε κατά κύριο λόγο στους μετανάστες). Όπως και νάχει εμείς **στα πλιάτσικα** (μια αρνητικά νοηματοδοτημένη λέξη για τις μαζικές απαλλοτριώσεις εμπορευμάτων ή αλλιώς την κοινωνική αναδιανομή του πλούτου -διαλέγετε και παίρνετε) **αναγνωρίζουμε άλλη μια πτυχή της κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη**. Την οποία όχι μόνο δεν καταδικάζουμε αλλά τη βρίσκουμε και απολύτως λογική. Αρκετοί εξεγερμένοι έκαναν πράξη το σύνθημα *“ό,τι υπόσχεται η εργασία το προσφέρει η λεηλασία”* φτύνοντας την ηθική της ιδιοκτησίας και προσπαθώντας να καλύψουν τις ανάγκες τους κάνοντας προλεταριακά ψώνια. Αν μη τι άλλο συγκρότησαν τις πραγματικές επιτροπές ακρίβεια stop! Δεν ήταν λίγοι και οι δημοσιογράφοι που εξοργίστηκαν για τους εμποροϋπάλληλους που δήθεν χάνουν τη δουλειά τους από τις καταστροφές (προφανώς οι εξεγερμένοι φταίνε και για την ανεργία!) τη στιγμή που αναγγέλλονται και γίνονται χιλιάδες απολύσεις από μικρά και μεγάλα αφεντικά με πρόφαση της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης. Πάντως έχει πλάκα πως ενώ τα μμε πριν την εξέγερση κατηγορούσαν τους μαγαζατοράιους για αισχροκέρδεια και τα λοιπά, μετά την εξέγερση ανακάλυψαν τους καημένους “μεροκαματιάρηδες της Ερμού” (13) (των οποίων τα μαγαζιά είναι έτσι κι αλλιώς ασφαλισμένα). Προσπάθησαν έτσι να εγείρουν τα συντηρητικά αντανάκλαστικά μιας κοινωνίας που θεωρεί την κλοπή κάτι κακό (έτσι γενικά κι αόριστα) και είναι διαποτισμένη με την ηθική της ιδιοκτησίας, που μπορεί να δεχτεί την καμμένη τράπεζα αλλά ποτέ το κλεμμένο ή/και κατεστραμμένο μαγαζί, που θεωρεί πως η οποία ιδιοκτησία έχει είναι το πολυτιμότερο της πράγμα καθώς έχει ταυτίσει το νόημα της ζωής της με αυτή. Και για να τελειώνουμε, το πλιάτσικο εμπορευμάτων δεν μπορεί με τίποτα να συγκριθεί με το πλιάτσικο που γίνεται πάνω στις ζωές των μεταναστών εδώ και 20 χρόνια. Το σπάσιμο της βιτρίνας δεν είναι τίποτα μπροστά στην κλοπή της ζωής και της υπεραξίας του υπαλλήλου από το αφεντικό της βιτρίνας (άσχετα αν αυτό δε γίνεται ποτέ πρώτο θέμα στα κανάλια) (14).

Μα καλά, γιατί κατέβηκαν όλοι αυτοί στους δρόμους το Δεκέμβρη;

Σίγουρα όλοι αυτοί που κατέβηκαν στο δρόμο εξέφρασαν έμπρακτα την αντίθεσή τους σε έναν τρόπο ζωής που κάθε μέρα γίνεται όλο και λιγότερο ανεκτός και δήλωσαν τι δε γουστάρουν. Ήταν μια άρνηση των συνθηκών κάτω από τις οποίες μάς έχουν αναγκάσει να ζούμε και ταυτόχρονα μια βίαιη εκδήλωση της θέλησης για αληθινή ζωή (πέρα από μια καθημερινότητα υποταγής και καταναγκασμών που θεωρείται κανονική και φυσιολογική ζωή). Και αυτό ήταν που ένωσε τους εξεγερμένους του Δεκέμβρη. Όσο κι αν προσπάθησαν κάποιοι να βάλουν καπέλο στην εξέγερση τα αιτήματά τους και να κάνουν πολιτική και φτηνή αντιπολίτευση η πραγματικότητα είναι πως το σύνολο σχεδόν των εξεγερμένων **δεν οχυρώθηκε πίσω από κάποια αιτήματα**. Και καλά έκανε!

Αυτό που έγινε το Δεκέμβρη ήταν μια κοινωνική εξέγερση. Ενωώντας ότι διάφορα και αρκετά διαφορετικά μεταξύ τους κομμάτια συνυπήρξαν στους δρόμους και συγκρούστηκαν με το κράτος στοχοποιώντας κατά κύριο λόγο τον μπάτσο (15). **Η δολοφονία του Αλέξη ήταν απλά η αφορμή**. Κι αυτό είναι το θετικό. **Φάνηκε ότι υπάρχει ένα τεράστιο απόθεμα συσσωρευμένης οργής έτοιμο να ξεσπάσει με την πρώτη καλή αφορμή**. Κάτι που σίγουρα θα ξαναγίνει αφού οι αιτίες υπάρχουν ακόμη αναλλοίωτες, όπως και πριν την εξέγερση. Ή μήπως δεν έχει ακόμα λόγους να αντισταθεί ο *μαθητής* που η ζωή του είναι ένα συνεχές τρέξιμο ανάμεσα στο σχολείο, το φροντιστήριο και το σπίτι χωρίς να προλαβαίνει να ζήσει και με το άγχος των εξετάσεων πάνω από το κεφάλι του συνεχώς; Ή ο *νεολαίος εργάτης* που από νωρίς πετάχτηκε έξω από την εκπαιδευτική διαδικασία και δουλεύει από μικρός -κατά κύριο λόγο ανασφάλιστος- για να πλουτίσει το κάθε αφεντικό; Ή ο *φοιτητής* που οι σπουδές του εντατικοποιούνται και βλέπει κι αυτός το μέλλον του όλο και πιο αβέβαιο; Ή ο *φρικαρισμένος εργάτης* που τρελαίνεται στην ιδέα και μόνο πως θα περάσει όλη του τη ζωή ανταλλάζοντας τη ζωή του με μίζερη επιβίωση σε κάποιο εργατικό κάτεργο; Ή τα κάθε λογής *περιθωριοποιημένα κοινωνικά κομμάτια* (μικροπαραβάτες, τοξικομανείς, χουλικάνοι, τσιγγάνοι) που ξέρουν από πρώτο χέρι τι θα πει εφαρμογή του αιτήματος για ασφάλεια (αφού είναι τα πρώτα υποψήφια θύματά του); Ή ο *μετανάστης* (16) που αφού δεν του άφησαν άλλη επιλογή από το να φύγει κακήν κακώς από τον τόπο του βιώνει καθημερινά το θεσμικό και κοινωνικό ρατσισμό σ’ αυτή την κλωχώρα; Όλοι οι παραπάνω και ακόμη περισσότεροι, *όλοι όσοι βιώνουν στο πετσί τους τι εστί καπιταλισμός* έχουν ακόμα όλους τους λόγους του κόσμου να εξεγερθούν.

και τώρα τι;

Λίγο καιρό μετά η εξέγερση του Δεκέμβρη μπορεί να έχει τελειώσει, όμως ο *εχθρός έχει ακόμα κάθε λόγο να ανησυχεί*. Κι εμείς κάθε λόγο να χαμογελάμε. Κατά πρώτον γιατί αυτή τη φορά τα

(13) Δεν ξεχνάμε πως δεν είναι λίγοι οι εμπόροι του κέντρου της Αθήνας που το 2006 ζητούσαν μαζί με τον Πολύδωρα τον περιορισμό των διαδηλώσεων γιατί έπεφτε ο τζίρος τους εξαιτίας αυτών αφού το καταναλωτικό κοινό δεν μπορούσε να κατέβει στο κέντρο. Ούτε τους μαγαζάτορες της Ηρώων Πολυτεχνείου στην πάτρα και τους αγώνες τους να εξαφανίσουν τους αφγανούς πρόσφυγες που καλάνε τη βιτρίνα της περιοχής και διώχνουν τους κυριλέ πελάτες τους (και είμαστε σίγουροι πως το ίδιο θα έκαναν και οι έμποροι οποιασδήποτε άλλης περιοχής υπό παρόμοιες συνθήκες).

(14) Αξίζει να δημοσιεύσουμε ένα μέρος από την καταγγελία της αυτόνομης πρωτοβουλίας εμποροϋπάλληλων Λάρισας για τα γεγονότα: *“Καταγγέλλουμε όλους όσους προσπαθούν να σπείρουν τον τρόμο και να μας πείσουν ότι πάνω από την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια βρίσκεται η υπεράσπιση κάποιων περιουσιών, περιουσίες που δημιουργήθηκαν από την ουσιαστικά απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία και υπερεργασία υπαλλήλων-λάστιχο, περιουσίες οι οποίες έτσι κι αλλιώς δεν εθίγησαν κατά τη διάρκεια των συμβολικών επιθέσεων σε τράπεζες και δημόσια κτίρια (πράγματι, αυτό ισχύει για τη Λάρισα, όπως και για άλλες επαρχιακές πόλεις!). Αν κάποιοι κόπτονται για τους εμποροϋπάλληλους, τότε ας αυξήσουν τους ψωρομισθούς που τους δίνουν, ας μάθουν τι σημαίνει ένσημο, ας κάνουν το ωράριο και τις συνθήκες δουλειάς ανθρώπινες”*.

(15) Κι ας σημειώσουμε πως εκεί που κάποιος μπορεί να βλέπει την έλλειψη πολιτικής συνείδησης και στοχοθεσίας στον αντιμπατισμό που εκφράστηκε, εμείς μπορούμε να κάνουμε την υπόθεση πως αυτό το μίσος για τους μπάτσους μπορεί κάλλιστα να εκφράζει (έστω και υπόρρητα) ένα γενικότερο μίσος γι’ αυτόν τον κόσμο. **Ένα μίσος που παίρνει υλική υπόσταση με την επίθεση στον πιο άμεσα ορατό εχθρό και τον κατεξοχόν φύλακα αυτού του κόσμου, τον μπάτσο**.

(16) Στην πάτρα δεν υπήρχαν τόσο πολλοί μετανάστες στην εξέγερση όπως στην αθήνα καθώς οι περισσότεροι από αυτούς έχοντας ως σκοπό να φύγουν από δω, βρήκαν ευκαιρία να περάσουν στην Ιταλία

κόμματα δεν κατάφεραν να μαντρώσουν τον κόσμο που ήθελε να εξεγερθεί ούτε να επιβάλλουν την όποια αιτηματολογία τους, τα ΜΜΕ δεν κατάφεραν να οριοθετήσουν και να βάλουν σε καλούπια την οργή των εξεγερμένων ώστε αυτή να μην πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και η θητεία στα σχολικά κλουβιά μάλλον δεν έχει καταφέρει να απονεκρώσει τα μυαλά των μαθητών και να τους μετατρέψει σε υπάκουα ρομπότ. Με λίγα λόγια γιατί **φάνηκε ξεκάθαρα πως οι θεσμοί μεσολάβησης και εκτόνωσης δεν είναι παντοδύναμοι αφού αυτή τη φορά δεν κατάφεραν να λειτουργήσουν όπως ήθελαν και να μετατρέψουν την εξέγερση σε μια άνευρη και ακίνδυνη διαμαρτυρία**. Κατά δεύτερον γιατί **εκτός απ' τους υπερασπιστές αυτού του γερασμένου κόσμου εμφανίστηκαν και αυτοί που έχουν όλους τους λόγους του κόσμου να τον αρνηθούν**. Και είδαμε ότι είναι πολλοί αφού πολλά διαφορετικά κοινωνικά κομμάτια βρέθηκαν αυτή τη φορά στις διαδηλώσεις και τα οδοφράγματα αψηφώντας τους τόνους χημικών των γουρουνιών. Και έστω για λίγο η κοινότητα αγώνα του Δεκέμβρη με τις σχέσεις αλληλεγγύης και συντροφικότητας που αναπτύχθηκαν μπόρεσε να διαταράξει κανονικότητες, να κλονίσει βεβαιότητες και να αφήσει πίσω της τη μίζερη καθημερινότητα. *Και σίγουρα όλοι αυτοί που βρεθήκαμε στους δρόμους θα ξαναβρεθούμε με την επόμενη αφορμή*.

Ο εχθρός δέχτηκε ένα μεγάλο πλήγμα (17). Όλοι αυτοί που βρέθηκαν στις διαδηλώσεις, στις συγκρούσεις και τα οδοφράγματα συγκρότησαν μια **δυναμική και μαζική μειοψηφία** που άνοιξε ρήγματα αμφισβήτησης στο υπάρχον σύστημα. Και στο χέρι μας είναι να φροντίσουμε ώστε αυτά να μην κλείσουν αλλά να ανοίγουν όλο και πιο πολύ και να χωράνε όλους αυτούς που έχουν κάθε λόγο και θέλουν να αρνηθούν αυτόν τον κόσμο. *Όπως και να 'χει το ραντεβού στα οδοφράγματα ισχύει ακόμα*.

αφεντικά γουρούνια δολοφόνοι η περίπτωση της Κωνσταντίνας Κούνεβα

Ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στην υπόθεση της βουλγάρας **μετανάστριας και μαχητικής εργατριάς** Κωνσταντίνας Κούνεβα η οποία δέχτηκε δολοφονική επίθεση το βράδυ της 23ης δεκέμβρη όταν μπράβοι της εργοδοσίας την έλουσαν με βιτριόλι με αποτέλεσμα να υποστεί ανεπανόρθωτες βλάβες σε ζωτικά της όργανα.

Η Κούνεβα ήταν μία από τις εκατοντάδες μετανάστριες που δούλευαν στην επιχείρηση ΟΙΚΟΜΕΤ του στελέχους του ΠΑΣΟΚ Νικήτα Οικονομάκη. Πρόκειται για μια εταιρεία καθαρισμού με συνθήκες εργασίας επιεικώς άθλιες και ένα κλίμα τρομοκρατίας και συνεχών απειλών εναντίον όποιων τολμούν να διεκδικήσουν έστω και αυτά τα λίγα που δικαιούνται σύμφωνα με το νόμο (**κάτι που αποτελεί τον κανόνα και όχι την εξαίρεση σ' αυτές τις εταιρείες**) (18). Οι εργάτριες απ' τη μεριά τους είχαν κάνει άπειρες καταγγελίες όμως κανείς δε νοιάστηκε γι' αυτές. Ούτε το κράτος (που χέστηκε για τα δικαιώματα των εργατών), ούτε οι δημόσιοι οργανισμοί (πάλι το κράτος δηλαδή) όπως ο ΗΣΑΠ τον καθαρισμό των οποίων είχε αναλάβει η ΟΙΚΟΜΕΤ (αρκεί που έβγαίνε η δουλειά, τώρα το πώς ούτε καν τους ένοιαζε), ούτε ο επίσημος συνδικαλισμός που γι' άλλη μια φορά "δεν είδε δεν ήξερε". **Η Κούνεβα ήταν μια απ' τις μπροστάρισες στον αγώνα ενάντια στα αφεντικά γι' αυτό και μπήκε στο στόχαστρο**. Αξίζει επίσης να σημειωθεί πως η Κούνεβα ήταν γραμματέας του σωματίου. Κάτι που δείχνει πως αν τα αφεντικά δεν κολλάνε να χτυπήσουν μια εκλεγμένη συνδικαλίστρια μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε τι γίνεται με τις υπόλοιπες εργάτριες.

Ο βάρβαρος τρόπος που χρησιμοποίησαν τα αφεντικά για να δολοφονήσουν την Κούνεβα ήταν αφορμή για να σοκαριστεί (γι' άλλη μια φορά) η πλειοψηφία της κοινωνίας. Όμως πόσο απέχει αυτή η απόπειρα δολοφονίας απ' τα καθημερινά εργατικά "ατυχήματα" στους χώρους δουλειάς εξαιτίας των ελλείπων μέτρων ασφάλειας και της συνεχούς πίεσης για αύξηση της παραγωγικότητας; Πόσοι εργάτες δολοφονούνται και σακατεύονται κάθε μέρα στα εργατικά κάτεργα; **Η βάρβαρη επίθεση στην Κούνεβα δείχνει απλά που είναι διατεθειμένα να φτάσουν τα αφεντικά όταν κάποιος απειλεί τη δυνατότητά τους για μέγιστη κερδοφορία**. Όμως δεν πρέπει να εξοργιζόμαστε μόνο με κάποιες ακραίες ενέργειες των αφεντικών αλλά με την ίδια τους την ύπαρξη αφού υπάρχει μια ευθεία γραμμή που συνδέει τον καθημερινό εκβιασμό της δουλειάς και τις χαμένες ώρες της ζωής μας εκεί, τις προσβολές και τις ταπεινώσεις απ' τον εργοδότη, την απειλή της απόλυσης και την ανασφάλιστη εργασία με επιθέσεις σαν αυτή στην Κούνεβα. *Βία δεν είναι μόνο το βιτριόλι στα μούτρα αλλά η ίδια η ύπαρξη του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς*.

Αν μη τι άλλο πάντως φάνηκε πως οι μπάτσοι δεν είναι τα μόνα καθάρματα ούτε οι μόνοι που αξίζουν το μίσος μας σ' αυτή την κοινωνία. Υπάρχουν και τα αφεντικά που είναι πολύ χειρότεροι. Επίσης φάνηκε ότι παρόλες τις απειλές οι συναδέλφισσες της Κούνεβα όχι μόνο δεν κλείστηκαν στο σπίτι τους (σ' αυτό αποσκοπούσε η επίθεση στην Κούνεβα άλλωστε) αλλά συνεχίζουν σταθερά στο δρόμο της σύγκρουσης με την εργοδοσία διεκδικώντας τα δικαιώματά τους.

δεν είμαστε όλοι, λείπουν οι κρατούμενοι

Η εξέγερση του δεκέμβρη δεν άφησε πίσω μόνο διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τα γουρούνια, καμμένα μπατοικά, κατεστραμμένες τράπεζες, απαλλοτριώσεις εμπορευμάτων, καλοκαιρινά

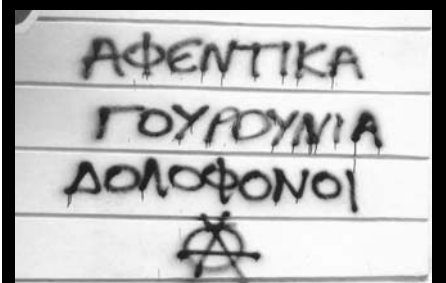
αφού τα μέτρα αστυνόμευσης είχαν χαλαρώσει καθότι οι μπάτσοι ασχολούνταν με τους εξεγερμένους. *Ήταν κι αυτό ένα παράπλευρο κέρδος της εξέγερσης*.

(17) Η στοχοποίηση της φιγούρας του μπάτσου σε μια εποχή που αφενός αυτή έχει απενοχοποιηθεί κοινωνικά σε μεγάλο βαθμό κι αφετέρου αποτελεί τον κυριότερο και πιο άμεσα ορατό εκπρόσωπο του ιδεολογήματος της ασφάλειας (το οποίο τα τελευταία χρόνια είναι ένας από τους βασικότερους μηχανισμούς διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης -προς όφελος των αφεντικών εννοείται), δεν μπορεί παρά να προκαλεί το λιγότερο ανησυχία στους από πάνω αυτού του κόσμου.

(18) Σε ανακοίνωσή της η Παναττική Ένωση Καθαριστριών και Οικιακού Προσωπικού (σωματίου που η Κούνεβα ήταν γραμματέας) μεταξύ άλλων αναφέρει: "Συντελούνται κάθε μέρα μικρά και μεγάλα εγκλήματα, παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα κι η ανθρωπινή αξιοπρέπεια και κανείς δεν καταλαβαίνει.

Απαντούν με ένα στόμα ο υπουργός, ο διοικητής του νοσοκομείου, ο πρόεδρος του οργανισμού "εμένα δεν με ενδιαφέρει". Μα καταπατούνται όλα τα εργατικά δικαιώματα, δε μας βάζουν ένσημα, δε μας πληρώνουν τις ώρες που εργαζόμαστε, μας βάζουν και υπογράφουμε λευκά χαρτιά με αποδοχές που ποτέ δε μας έδωσαν, υπογράφουμε με την πρόληψη την οικειοθελή αποχώρηση, δηλώνουν πλασματικές ώρες, δε μας πληρώνουν τις υπερωρίες, δε μας κολλάνε τα βαρέα και δε θεμελιώνουμε δικαίωμα σύνταξης, μας ασκούν ψυχολογική βία εκβιάζοντάς μας με απολύσεις και "μαύρες λίστες". Στήνουν εργοδοτικά σωματεία για να μας εκπροσωπήσουν κι προσπαθούν και οι υποτακτικοί τον εργολάβων..."

Και δεν είναι μόνο η ΟΙΚΟΜΕΤ. Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου εργασίας της ΓΣΕΕ όσον αφορά τις σχέσεις εργασίας στον κλάδο του καθαρισμού (που βασίζεται κατά μεγάλο βαθμό σε μαρτυρίες εργατριών) οι συνθήκες είναι πάνω κάτω οι εξής: **μηδαμινά μέτρα ασφάλειας και υγιεινής** με αποτέλεσμα οι εργάτες κι οι εργάτριες να αρρωσταίνουν και να σακατεύονται ή να σκοτώνονται, ενώ **αποτελεί καθημερινότητα η σεξουαλική παρενόχληση** από τους επόπτες κι από στελέχη της εταιρείας καθαρισμού και του οργανισμού που της αναθέτει το έργο (και όποια τολμήσει να αντισταθεί απολύεται ή κινδυνεύει να πάθει ό,τι και η Κούνεβα).

αστυνομικά τμήματα κι ένα κοινωνικό συμβόλαιο κουρελιασμένο, αλλά και πολλούς συλληφθέντες. Όταν το κράτος κατάλαβε πως η εξέγερση όχι μόνο δεν είχε σκοπό να εκτονωθεί αλλά μέρα με τη μέρα φούντωνε, προχώρησε σε ένα πογκρόμ συλλήψεων και προφυλακίσεων (19) με σκοπό να τρομοκρατήσει και να παραδειγματίσει το σύνολο των εξεγερμένων και όσους έβλεπαν θετικά την εξέγερση. Όχι, δε θα κατηγορήσουμε το κράτος για αυταρχισμό και έλλειμμα δημοκρατίας. Αυτό θα το αφήσουμε σ' εκείνα τα αριστερά δεκανίκια του που προσδοκούν ένα "καλύτερο κράτος" (με αυτούς στην ηγεσία φυσικά). Όταν επιτιθόμαστε στον εχθρό δεν έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα μας αντιμετωπίσει με λουλούδια (ούτε την απαίτηση να το κάνει). Το κράτος αντιμετώπισε την εξέγερση ως αυτό που ήταν: μια απειλή γι' αυτό. Και ανάλογα της φέρθηκε.

Κι εμείς απ' τη μεριά μας, επειδή δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τους συλληφθέντες της εξέγερσης χωρίς να ξεχάσουμε και την ίδια την εξέγερση κι επειδή η αλληλεγγύη σε αυτούς είναι η άμεση συνέχεια της αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε στους δρόμους εκείνες τις μέρες, δεν μπορούμε να ζητάμε τίποτα λιγότερο από την **άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων** και την **παύση κάθε δίωξης για όλους ανεξαιρέτως** (20) **τους συλληφθέντες της εξέγερσης**. Και αυτό αφορά όλους όσους συγκρούστηκαν και εμπνεύστηκαν απ' αυτά τα γεγονότα.

**μας λένε κουκουλοφόρους
και γνωστούς άγνωστους
αλλά δε μας πειράζει**

Άλλη μια άφισα της "υποψιασμένης νεολαίας" στην οποία συμμετείχαμε και κυκλοφόρησε τις μέρες του δεκέμβριου.

Ναι: στις οθόνες της "κοινής γνώμης" είμασταν το βράδυ της περασμένης τρίτης ξανά οι γνωστοί-άγνωστοι: αλλά μιας και μέσα απ' αυτές τις γυάλινες τίποτα δεν γίνεται γνωστό εκτός από την άγνοια και την αναισθησία, προτιμάμε να είμαστε άγνωστοι κυριολεκτικά.

Ναι: κρύψαμε τα πρόσωπά μας με κουκούλες και θα το ξανακάνουμε: κι' αφού η δειλία και η ξεφτίλα έχουν αποκτήσει πια τόσα "πρόσωπα" και τόσα "ονόματα", θα μείνουμε ανώνυμοι και θα αφήνουμε να μιλάνε μόνο τα βλέμματά μας.

Ναι: δεν "υπακούσαμε" την αστυνομία, και την αντιμειψώσαμε με λιγότερο φόβο από όσο είμαστε υποχρεωμένοι, και συγκρουστήκαμε νοιώθοντας, έστω για λίγο, την απαγορευμένη τρυφερότητα της θυμωμένης αλληλεγγύης, την απαγορευμένη λύσσα του οργισμένου δίκιου.

Ναι: "βιαιοπραγήσαμε" αλλά ήταν μόνο μια μικρή, ασήμαντη στιγμή του πένθους που ταιριάζει σε όλων των κατηγοριών μας τη χαμοζωή, ήταν μονάχα ένα φωνήεν από την κραυγή της εκδίκησης για τον Αλέξη, και για κάθε Αλέξη.

Ναι: απειλήσαμε την "κοινωνική ειρήνη", αυτή την γελοία κατακλείδα της κοινωνικής δουλείας, οργανωμένα και με σχέδιο: αλλά ήταν μια ελάχιστη απειλή μπροστά στην καταιγίδα που αξίζει να ξεσπάσει παντού και για όλους τους λόγους τους κόσμου, και ήταν ένα ατελέστατο σχέδιο μπροστά σε εκείνο που θα φράξει τους υπονόμους που λέγονται εξουσίες επιστρέφοντας το φόβο στα αφεντικά.

Ναι: διαδηλώσαμε για λίγα χιλιόμετρα και νοιώσαμε την χαρά του ξεπεράσματος κάποιων ορίων: αλλά ήταν μια χαρά πικρή: ο Αλέξης δεν ήταν εκεί για να την νοιώσει, κι' ύστερα λείπουν ακόμα τόσοι Αλέξηδες και Αλεξίες για να την μοιραστούμε, να την πολλαπλασιάσουμε...

Δε χωράμε, πια, πουθενά. Παίρνουμε τους δρόμους...

ΥΠΟΨΙΑΣΜΕΝΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

μικρή παραλλαγή κειμένου που είχε βγει τον απρίλη του '94 για την αντιφασιστική διαδήλωση με αφορμή το μαχαίρωμα ενός συντρόφου

Σε μια κοινωνία που οι ταξικές κοινωνικές συγκρούσεις διαμορφώνουν κάθε πτυχή της καθημερινότητας, αντιλαμβανόμαστε τους εαυτούς μας με τη μεριά των από κάτω αυτού του κόσμου επιδιώκοντας την ανατροπή των υπάρχουσών κοινωνικών δομών. Επιλέγουμε την αυτονομία της σκέψης και της δράσης μας ενάντια σε κράτος, κόμματα, μμε και ιεραρχίες και προτάσσουμε τη συλλογικοποίηση των αρνήσεων μας κόντρα στην κυρίαρχη συνθήκη της εξατομικεύσης. Στα πλαίσια αυτών των επιλογών μας εντάσσεται και η έκδοση του εντύπου "**πρόκληση σε στάση**" έχοντας ως σκοπό να επικοινωνήσουμε τη δική μας οπτική για να βρεθούμε με άλλο κόσμο που αντιλαμβάνεται τα πράγματα με παρόμοιο τρόπο. Έτσι ώστε να διαμορφωθούν από κοινού θέσεις μάχης ενάντια στην επίθεση του συστήματος σε κάθε πτυχή των ζών μας.

Όποιος και όποια γουστάρει να επικοινωνήσει για ο,τιδήποτε μπορεί να μας βρει κάθε τρίτη μετά τις 19:00 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο **ΑΝΑΤΟΠΙΑ** (μητρ.παρθενίου 16 - τερμα αγ.νικολάου αριστερά) όπου θα βρείτε έντυπα του αναρχικού, αυτόνομου και αντιεξουσιαστικού χώρου καθώς και δανειστική βιβλιοθήκη.

Επίσης μπορείτε να επισκεφτείτε την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://anatopia.wordpress.com>.

ΤΗ: 1113, ΤΚ:26001, κεντρικό ταχυδρομείο πάτρας με την ένδειξη "για non serviam",

e-mail: nonserviam06@gmail.com